

DZIENNIK USTAW

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 23 listopada 2022 r.

Poz. 2414

USTAWA

z dnia 4 listopada 2022 r.

o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych oraz ustawy o finansach publicznych

Art. 1. W ustawie z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych (Dz. U. z 2022 r. poz. 893) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) długów objętych postępowaniami prowadzonymi na podstawie ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe (Dz. U. z 2022 r. poz. 1520) oraz ustawy z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne (Dz. U. z 2022 r. poz. 2309) odpowiednio od dnia ogłoszenia upadłości albo od dnia otwarcia postępowania restrukturyzacyjnego;”;

2) w art. 4 w pkt 6 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 7 w brzmieniu:

„7) grupa kapitałowa – grupę kapitałową w rozumieniu art. 4 pkt 14 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2021 r. poz. 275).”;

3) art. 4c otrzymuje brzmienie:

„Art. 4c. 1. Przedsiębiorca składa drugiej stronie transakcji handlowej oświadczenie o posiadaniu, uzyskaniu albo utracie statusu dużego przedsiębiorcy, jeżeli odpowiednio posiada, uzyskał albo utracił ten status.

2. Oświadczenie o:

- 1) posiadaniu statusu dużego przedsiębiorcy składa się najpóźniej w momencie zawarcia pierwszej transakcji handlowej między stronami,
- 2) uzyskaniu statusu dużego przedsiębiorcy składa się najpóźniej w momencie zawarcia pierwszej transakcji handlowej między stronami po uzyskaniu tego statusu,
- 3) utracie statusu dużego przedsiębiorcy składa się najpóźniej w momencie zawarcia pierwszej transakcji handlowej między stronami po utracie tego statusu

– jednokrotnie, w formie, w jakiej jest zawierana ta transakcja handlowa.”;

4) po art. 9 dodaje się art. 9a w brzmieniu:

„Art. 9a. 1. W transakcjach handlowych, w których dłużnikiem jest duży przedsiębiorca, a wierzycielem jest mikroprzedsiębiorca, mały przedsiębiorca albo średni przedsiębiorca, zastrzeżenie umowne wyłączające albo ograniczające prawo wierzyciela do przelewu wierzytelności staje się bezskuteczne, jeżeli zapłata nie nastąpiła w terminie określonym w umowie, a jeżeli tego terminu w umowie nie określono – od dnia wymagalności świadczenia pieniężnego.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do transakcji handlowych, w których dłużnikiem jest podmiot publiczny.”;

5) w art. 13a:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podmioty, o których mowa w art. 27b ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1800, z późn. zm.¹⁾), których indywidualne dane zostały podane do publicznej wiadomości w terminie wskazanym w art. 27b ust. 1 tej ustawy, z wyłączeniem podmiotów publicznych będących podmiotami leczniczymi oraz podmiotów, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej, przekazują ministrowi właściwemu do spraw gospodarki drogą elektroniczną w terminie do dnia 30 kwietnia roku bezpośrednio następującego po roku, w którym ich indywidualne dane zostały podane do publicznej wiadomości, sprawozdanie o stosowanych przez te podmioty w poprzednim roku kalendarzowym terminach zapłaty w transakcjach handlowych.”

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W sprawozdaniu, o którym mowa w ust. 1, nie uwzględnia się:

- 1) transakcji handlowych zawieranych w zakresie działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej, o których mowa odpowiednio w art. 4 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Dz. U. z 2022 r. poz. 2283);
- 2) transakcji handlowych, których wyłącznymi stronami są podmioty należące do tej samej grupy kapitałowej;
- 3) świadczeń pieniężnych, w przypadku których upłynął termin przedawnienia.”

c) uchyla się ust. 2,

d) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Za przekazanie w terminie sprawozdania, o którym mowa w ust. 1, jest odpowiedzialny kierownik podmiotu, o którym mowa w art. 27b ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych. Za kierownika podmiotu uznaje się członka zarządu lub innego organu zarządzającego tego podmiotu, osobę pełniącą funkcję takiego organu, a jeżeli w podmiocie tym nie działa taki organ – osobę zarządzającą jego działalnością. W przypadku spółki komandytowo-akcyjnej oraz spółki komandytowej za kierownika podmiotu uznaje się komplementariusza prowadzącego sprawę spółki, a w przypadku spółki jawnej – wspólnika prowadzącego sprawę spółki. Za kierownika podmiotu uznaje się również likwidatora, syndyka oraz zarządcę ustanowionego w postępowaniu restrukturyzacyjnym.”

e) w ust. 4:

– we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „art. 27b ust. 2 pkt 1 i 2” zastępuje się wyrazami „art. 27b ust. 2 pkt 2”,

– pkt 2–5 otrzymują brzmienie:

- „2) wartość świadczeń pieniężnych otrzymanych w poprzednim roku kalendarzowym w terminie określonym w umowie;
- 3) wartość świadczeń pieniężnych spełnionych w poprzednim roku kalendarzowym w terminie określonym w umowie;
- 4) wartość świadczeń pieniężnych nieotrzymanych w poprzednim roku kalendarzowym w terminie określonym w umowie, w przypadku których przekroczone ten termin o:
 - a) nie więcej niż 5 dni,
 - b) 6 do 30 dni,
 - c) 31 do 60 dni,
 - d) 61 do 120 dni,
 - e) więcej niż 120 dni;
- 5) wartość świadczeń pieniężnych niespełnionych w poprzednim roku kalendarzowym w terminie określonym w umowie, w przypadku których przekroczone ten termin o:
 - a) nie więcej niż 5 dni,

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2021 r. poz. 1927, 2105, 2106, 2269 i 2427 oraz z 2022 r. poz. 583, 655, 830, 872, 1079, 1265, 1561, 1812, 1967, 2014 i 2180.

- b) 6 do 30 dni,
- c) 31 do 60 dni,
- d) 61 do 120 dni,
- e) więcej niż 120 dni;”;

– dodaje się pkt 6 i 7 w brzmieniu:

- „6) udział procentowy poszczególnych świadczeń pieniężnych, o których mowa w pkt 4, w całkowitej wartości świadczeń pieniężnych należnych temu podmiotowi w poprzednim roku kalendarzowym;
- 7) udział procentowy poszczególnych świadczeń pieniężnych, o których mowa w pkt 5, w całkowitej wartości świadczeń pieniężnych, do których spełnienia zobowiązany był ten podmiot w poprzednim roku kalendarzowym.”;

f) po ust. 4 dodaje się ust. 4a–4d w brzmieniu:

„4a. Dane, o których mowa w ust. 4 pkt 2–7, podaje się z uwzględnieniem art. 13 ust. 2.

4b. Wartości świadczeń pieniężnych, o których mowa w ust. 4 pkt 2–5, podaje się w walucie polskiej.

4c. Wyrażone w walucie obcej wartości świadczeń pieniężnych, o których mowa w ust. 4 pkt 2–5, przelicza się na walutę polską według zasad rachunkowości przyjętych przez podmiot, o którym mowa w art. 27b ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych.

4d. Wartości świadczeń pieniężnych, o których mowa w ust. 4 pkt 2–5, oraz udziały procentowe, o których mowa w ust. 4 pkt 6 i 7, podaje się z dokładnością odpowiednio do 1 grosza i setnych części procentu.”;

g) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Minister właściwy do spraw gospodarki podaje do publicznej wiadomości, w Biuletynie Informacji Publicznej, na stronie podmiotowej urzędu obsługującego tego ministra, zbiorcze zestawienie sprawozdań, o których mowa w ust. 1, corocznie w terminie do dnia 31 sierpnia.”;

6) po art. 13a dodaje się art. 13aa i art. 13ab w brzmieniu:

„Art. 13aa. 1. Podmiot, który przekazał sprawozdanie, o którym mowa w art. 13a ust. 1, składa korektę tego sprawozdania, jeżeli co najmniej w jednej pozycji przekazanego sprawozdania dane uległy zmianie o co najmniej 10% wartości, z wyłączeniem przypadku, o którym mowa w art. 13ab. Przepis art. 13a stosuje się odpowiednio.

2. Korektę sprawozdania, o którym mowa w art. 13a ust. 1, składa się wraz z uzasadnieniem przyczyn korekty.

Art. 13ab. Jeżeli wartości świadczeń pieniężnych zawarte w sprawozdaniu, o którym mowa w art. 13a ust. 1, uległy zmianie w latach następujących po roku, za który złożono sprawozdanie, zmiany te uwzględnia się w sprawozdaniu za rok, w którym świadczenie pieniężne w zakresie zmienionej wartości jest wymagalne.”;

7) w art. 13b:

a) w ust. 2 po wyrazach „suma wartości” dodaje się wyraz „wymagalnych”;

b) dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu:

„3. W przypadku gdy świadczenie pieniężne zostało wyrażone w walucie obcej, jego równowartość jest ustalana przy zastosowaniu średniego kursu waluty obcej ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski:

- 1) ostatniego dnia roboczego okresu objętego postępowaniem, o którym mowa w art. 13c ust. 1 – w stosunku do świadczeń pieniężnych niespełnionych w okresie objętym tym postępowaniem;
- 2) ostatniego dnia roboczego poprzedzającego dzień spełnienia świadczenia pieniężnego – w stosunku do świadczeń pieniężnych spełnionych po terminie w okresie objętym postępowaniem, o którym mowa w art. 13c ust. 1.

4. Przy ustalaniu wystąpienia nadmiernego opóźnienia się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwany dalej „Prezesem Urzędu”, pomija:

- 1) niespełnione oraz spełnione po terminie świadczenia pieniężne, których termin spełnienia upłynął wcześniej niż 2 lata przed dniem wszczęcia postępowania, o którym mowa w art. 13c ust. 1;

- 2) transakcje handlowe, których wyłącznymi stronami są podmioty należące do tej samej grupy kapitałowej;
 - 3) transakcje handlowe zawierane w zakresie działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej, o których mowa odpowiednio w art. 4 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej.”;
- 8) w art. 13c:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Postępowanie w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, zwane dalej „postępowaniem”, prowadzi Prezes Urzędu wobec podmiotów, o których mowa w art. 2, niebędących podmiotami publicznymi.”;
 - b) w ust. 5 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Minister właściwy do spraw gospodarki przekazuje Prezesowi Urzędu sprawozdania, o których mowa w art. 13a ust. 1, oraz informację o podmiotach, które nie złożyły w terminie tych sprawozdań, ze wskazaniem ich firmy (nazwy) i numeru identyfikacji podatkowej.”;
 - c) dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. Analizy, o której mowa w ust. 3, nie włącza się do akt postępowania.”;
- 9) po art. 13c dodaje się art. 13ca w brzmieniu:
- „Art. 13ca. 1. Prezes Urzędu, bez wszczynania postępowania, może wystąpić do podmiotów, o których mowa w art. 2, niebędących podmiotami publicznymi, w sprawach z zakresu przeciwdziałania nadmiernemu opóźnianiu się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych.
2. Podmiot, do którego Prezes Urzędu skierował wystąpienie, może w terminie określonym przez Prezesa Urzędu przekazać stanowisko w sprawie, której dotyczy to wystąpienie.
3. Termin, o którym mowa w ust. 2, nie może być krótszy niż 14 dni, licząc od dnia otrzymania przez podmiot wystąpienia Prezesa Urzędu.”;

10) w art. 13h skreśla się wyrazy „art. 74.”;

11) w art. 13u wyraz „postanowienia” zastępuje się wyrazem „decyzji”;

12) w art. 13v:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. W przypadku stwierdzenia nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez stronę postępowania, Prezes Urzędu może nałożyć na nią, w drodze decyzji, administracyjną karę pieniężną.

2. Wysokość administracyjnej kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1, nie może być większa niż obliczona według następującego wzoru:

$$WK = (WŚ1 \times 1\%) + (WŚ2 \times 2\%) + (WŚ3 \times 4\%) + (WŚ4 \times 12\%) + (WŚ5 \times 24\%)$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

WK – maksymalną wysokość administracyjnej kary pieniężnej,

WŚ1 – sumę wartości wymagalnych świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie lub ich równowartości – w przypadku gdy zostały wyrażone w walucie obcej, w stosunku do których okres, który upłynął od dnia wymagalności niespełnionego lub spełnionego po terminie świadczenia pieniężnego do ostatniego dnia okresu objętego postępowaniem albo do dnia jego spełnienia, jeżeli świadczenie pieniężne zostało spełnione w okresie objętym postępowaniem, nie przekracza 30 dni,

WŚ2 – sumę wartości wymagalnych świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie lub ich równowartości – w przypadku gdy zostały wyrażone w walucie obcej, w stosunku do których okres, który upłynął od dnia wymagalności niespełnionego lub spełnionego po terminie świadczenia pieniężnego do ostatniego dnia okresu objętego postępowaniem albo do dnia jego spełnienia, jeżeli świadczenie pieniężne zostało spełnione w okresie objętym postępowaniem, wynosi od 31 do 60 dni,

WŚ3 – sumę wartości wymagalnych świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie lub ich równowartości – w przypadku gdy zostały wyrażone w walucie obcej, w stosunku do których okres, który upłynął od dnia wymagalności niespełnionego lub spełnionego po terminie świadczenia pieniężnego do ostatniego dnia okresu objętego postępowaniem albo do dnia jego spełnienia, jeżeli świadczenie pieniężne zostało spełnione w okresie objętym postępowaniem, wynosi od 61 do 120 dni,

WŚ4 – sumę wartości wymagalnych świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie lub ich równowartości – w przypadku gdy zostały wyrażone w walucie obcej, w stosunku do których okres, który upłynął od dnia wymagalności niespełnionego lub spełnionego po terminie świadczenia pieniężnego do ostatniego dnia okresu objętego postępowaniem albo do dnia jego spełnienia, jeżeli świadczenie pieniężne zostało spełnione w okresie objętym postępowaniem, wynosi od 121 do 365 dni,

WŚ5 – sumę wartości wymagalnych świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie lub ich równowartości – w przypadku gdy zostały wyrażone w walucie obcej, w stosunku do których okres, który upłynął od dnia wymagalności niespełnionego lub spełnionego po terminie świadczenia pieniężnego do ostatniego dnia okresu objętego postępowaniem albo do dnia jego spełnienia, jeżeli świadczenie pieniężne zostało spełnione w okresie objętym postępowaniem, przekracza 365 dni.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:

„2a. Przy obliczaniu maksymalnej wysokości administracyjnej kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1, pomija się świadczenia pieniężne:

- 1) których termin spełnienia upłynął wcześniej niż 2 lata przed dniem wszczęcia postępowania;
- 2) wynikające z transakcji handlowych, których wyłącznymi stronami są podmioty należące do tej samej grupy kapitałowej;
- 3) wynikające z transakcji handlowych zawieranych w zakresie działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej, o których mowa odpowiednio w art. 4 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej.

2b. Przy ustalaniu wysokości administracyjnej kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1, Prezes Urzędu bierze pod uwagę:

- 1) wagę naruszenia;
- 2) okoliczności naruszenia wykazane przez stronę postępowania;
- 3) działania podjęte przez stronę postępowania z własnej inicjatywy w celu zaprzestania naruszenia;
- 4) współpracę strony postępowania z Prezesem Urzędu w toku postępowania, w szczególności przyczynienie się do szybkiego i sprawnego przeprowadzenia postępowania;
- 5) spełnienie przez stronę postępowania wszystkich niespełnionych w terminie świadczeń pieniężnych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych, nie później niż w terminie 60 dni od dnia doręczenia stronie postanowienia o wszczęciu postępowania.”,

c) ust. 3–5 otrzymują brzmienie:

„3. Prezes Urzędu obniża wysokość administracyjnej kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1, o 20% – w przypadku gdy strona postępowania w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji uiszcza w całości tę karę oraz zrzeknie się wobec Prezesa Urzędu prawa do złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 3, Prezes Urzędu wydaje decyzję o zwrocie nadpłaconej administracyjnej kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1.

5. W przypadku gdy w okresie 2 lat od dnia, w którym decyzja, o której mowa w ust. 1, stała się ostateczna, Prezes Urzędu ponownie stwierdzi nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez ten sam podmiot, wysokość administracyjnej kary pieniężnej, jaka może zostać nałożona na ten podmiot w związku z ponownym stwierdzeniem nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, obliczona zgodnie z ust. 2 i 2a, zostaje podwyższona o 50%. Przepisu ust. 3 nie stosuje się.”,

d) uchyla się ust. 6,

e) uchyla się ust. 8,

f) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Od decyzji Prezesa Urzędu, o których mowa w ustawie, przysługuje wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy. Przepis art. 13r stosuje się odpowiednio.”,

g) ust. 11 otrzymuje brzmienie:

„11. W sprawie zakończonej prawomocną decyzją o nałożeniu administracyjnej kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1, na wniosek strony postępowania wznawia się postępowanie, jeżeli na skutek prawomocnego orzeczenia sądu powszechnego, ugody zawartej przed tym sądem albo zatwierdzonej przez ten sąd, wyroku sądu arbitrażowego (polubownego) albo ugody przed nim zawartej po uznaniu albo stwierdzeniu wykonalności tego wyroku albo tej ugody przez sąd powszechny, wartość niespełnionego lub spełnionego po terminie świadczenia pieniężnego okazała się niższa niż przyjęta zgodnie z ust. 2 i 2a do obliczenia maksymalnej wysokości administracyjnej kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1. W takim przypadku Prezes Urzędu obniża wysokość nałożonej kary proporcjonalnie o udział obniżonej wartości świadczenia pieniężnego w maksymalnej wysokości kary oraz wydaje decyzję w przedmiocie zwrotu nadpłaconej kary.”;

13) po art. 13v dodaje się art. 13va w brzmieniu:

„Art. 13va. Wykaz świadczeń pieniężnych poddanych analizie w toku postępowania wraz z danymi pozwalającymi na identyfikację danego świadczenia jest określony w załączniku do decyzji w sprawach, o których mowa w art. 13u i art. 13v ust. 1, 7 i 11. Załącznik może zawierać wykaz poddanych analizie przez Prezesa Urzędu długów i umów, do których nie stosuje się przepisów ustawy.”;

14) po art. 13x dodaje się art. 13xa w brzmieniu:

„Art. 13xa. Prezes Urzędu może na wniosek podmiotu, na który została nałożona administracyjna kara pieniężna, odroczyć uiszczenie nałożonej kary albo rozłożyć ją na raty ze względu na ważny interes wnioskodawcy. Przepisy art. 113 ust. 1a–7 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów stosuje się odpowiednio.”;

15) w art. 13z ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Kto, będąc odpowiedzialnym za przekazanie sprawozdania, o którym mowa w art. 13a ust. 1, dopuszcza do jego nieprzekazania w terminie, o którym mowa w tym przepisie, podlega karze grzywny.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2022 r. poz. 1634, 1692, 1725, 1747, 1768 i 1964) w art. 58 dodaje się ust. 7 w brzmieniu:

„7. Agencja wykonawcza może nie dochodzić należności z tytułu rekompensaty, o której mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, jeżeli jej kwota jest równa świadczeniu pieniężnemu w rozumieniu tej ustawy albo większa od tego świadczenia.”.

Art. 3. 1. Do transakcji handlowych zawartych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

2. W przypadku transakcji handlowych zawieranych w wyniku przeprowadzenia postępowań o udzielenie zamówienia publicznego na podstawie ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2022 r. poz. 1710, 1812, 1933 i 2185), wszczętych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

3. Przepisu art. 9a ustawy zmienianej w art. 1 nie stosuje się do transakcji handlowych zawartych przed dniem wejścia w życie art. 1 pkt 4 niniejszej ustawy, a także transakcji handlowych zawartych w wyniku przeprowadzenia postępowań o udzielenie zamówienia publicznego na podstawie ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych, wszczętych przed tym dniem.

4. Podmiot, który przekazał sprawozdanie, o którym mowa w art. 13a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, za rok 2020 lub rok 2021 może złożyć korektę tego sprawozdania obejmującą dane, o których mowa w art. 13a ust. 4 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym.

5. Do przekazywania sprawozdań, o których mowa w art. 13a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, za rok 2022 i ich korekt stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

6. Do postępowań w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym.

7. Do postanowień i decyzji w sprawach, o których mowa w art. 13u i art. 13v ust. 1, 6–8 i 11 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym, wydawanych w ramach postępowań wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się art. 13va ustawy zmienianej w art. 1.

8. W przypadku decyzji, o których mowa w art. 13v ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, wydawanych w ramach postępowań wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy załącznik, o którym mowa w art. 13va ustawy zmienianej w art. 1, zawiera również wykaz jednostkowych kar, o których mowa w art. 13v ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 4. Do transakcji handlowych zawartych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy przepis art. 58 ust. 7 ustawy zmienianej w art. 2 stosuje się w przypadku, gdy należność z tytułu rekompensaty, o której mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 1, stała się wymagalna nie wcześniej niż w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 5. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:

- 1) art. 1 pkt 4, który wchodzi w życie po upływie 2 miesięcy od dnia ogłoszenia;
- 2) art. 1 pkt 5, 6 i 15 oraz art. 3 ust. 4 i 5, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2023 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Duda*